

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

alter ad Sacram Aram accederet, prodijt ex ea vehemens quidam ignis, qui manus eius vsque ad ipsos cubitos combussit; in signum ignis luxuriæ, animam ipsius comburentis, ipsumque reddentis indignum, qui Sacram celebraret. De duobus alijs Sacerdotibus valde intemperantibus, & in peccatis gula & luxuriæ effrenibus, etiã refertur: quod cum essent amici intimi, & in eisdem vitijs indiuidui socij: hac ratione fuerint à Diuina iustitia puniti: vt primus repente moreretur: cumque eius socius sequenti die ambularet, audiuit tremendã quandam vocem de sub terra prodeuntem cum horrendis gemitibus, & clamoribus. Ille verò sacerdos timore perterritus signo Crucis cœpit se signare; & resumpto animo, loquentem interrogauit, quis esset? Cui respondit, qui vocem emittebat: ego sum infelicissimus amicus tuus. Et interroganti secundo: quomodo tecum agitur? & cur de sub terra tecum loqueris? tunc tremendo quodam mugitu dixit: væ, væ, væ mihi: quoniam clausit super me puteus os suum, quo responso prolato, tremenda illa vox videbatur summa celeritate magis procul semper recedere, quasi in abyssum descendens. Sed infelicior socius, quem Deus Dominus noster per eam vocem vocabat, & inuitabat ad pœnitentiam, noluit illam facere; sed in deprauatis moribus persistit; & breui post tempore infelicem obiit mortem; quem idem væ secutum est, quod eius socium; ad eundem enim descendit inferni puteum.

§. II.

HOS & similes alios casus, & horrenda supplicia ostendit diuina misericordia: vt ex alienis malis cautiore efficiamur: ne in seueræ iustitiæ manus incidamus. Nam (vt ait S. Augustinus) si Dominus noster omnia peccata publicè & ad oculus in hac vita puniret, facilè homines cogitarent: nullum post hanc vitam superesse supplicium; quòd si nullum hic puniret, etiã existimarent, Deum nec prouidentiam habere, nec iustitiam exequi. Idèdque quosdam peccatores punit in hac vita; alios verò differt puniendos in altera. Et, vt S. Thomas aduertit, visibilia supplicia solent infligi in initio, quo leges promulgantur. Ac propterea Ananias & Saphira repentina morte fuerunt sublati, quòd violatum votum paupertatis; & in Ecclesia primæua (vt ait Apostolus) a multi eò quòd indignè sanctissimum Sacramentum sumerent: erant infirmi, imbecilles, & multi moriebantur. Nec dubium, quin multæ infirmitates, imbecillitates, & mortes sint etiã nunc pœnæ peccatorum, quæ admittuntur in indigna communicatione, & Sacri celebratione. Tremant itaque improbi Sacerdotes, & nominatim lasciu, & impudici; & studeant statim vitam suam emendare: ne fortè mors repente superueniat; & cadant in profundum inferni. Cla-

Ibidem ver
bo. Gula.
Exemplo. 12

Lib. 1. de
Cinis. c. 8.

Lecl. 7. in
Corint. 11.

41 Corint.
11. 30.

ment

b Psal. 68.
6.
Lib. 26. mo-
al. c. 24.

c. Thren. 3.
53.

d Prou. 23.
27. 81. & c.
22. 14.

e Job. 36. 16.

Duplex ex-
positio vocis
latissimè
f. Isai. 5. 14.

altera expli-
catis.

ment cum Psalmista dicentes: *b non absorbeat me profundum: neq; vrgeat super me puteus os suum.* In quæ verba ait S. Gregorius: peccatū esse quali puteum quendam, in quem labitur, qui peccat: & quod peccatum magis accrescit, ac multiplicatur: ita vrget os suum, & ita constringit: vt fiat exitus semper difficilior. Et aded potest mala consuetudo percrebrescere, vt obstruatur os lapide obstinationis, & finalis impœnitentiæ, de quo Ieremias: *c lapsa est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me.* Quamuis autem omnia peccata sint verè huiusmodi puteus: nominatim tamen peccata luxuriæ eam vim habent, iuxta illud Salomonis: *d fouea profunda est meretrix:* hoc enim peccatum nimium adhærescit: vt qui semel laxat habenas, præceps ruat in abyssum tanta obstinatione, vt puteus infernillum deuoret; maneatque solido lapideo muro oclusus, absq; vlla spe inde egrediendi. In hac tamen vita nunquam putei os aded stringitur & vrgetur, vt non sit spes euadendi, si adsit pœnitentia: ed quod infinita sit Diuina misericordia, de qua scriptum est: *e saluabit te de ore angusto latissimè, & non habente fundamenta subter se;* hoc est, si pœnitentiam egeris de tuis peccatis, etiam si graua, turpia, & plurima fuerint: Dominus de angusto illo & amplissimo ore, hoc est inferno te liberabit. Qui latissimus est ad excipiendos peccatores; *f suumq; os absque vilo termino dilatat,* sinusq; suos absq; limite aperit, estq; aded profundus, vt nec fundus nec fundamentum eius inueniri possit. Nec solum à tali angustia & compressione te liberabit; sed etiam educet *latissimè,* hoc est in amplissimam latitudinem ac dilatationem, dilatando scilicet cor tuum ingenti lætitia, in præmium feruentis tuæ pœnitentiæ. Et ideo subiunxit: *requies autem mens tuæ erit plena pinguedine,* cibusque selectis: quia dabit tibi Dominus conscientie quietem & pacem; teque satiabit magna copia ciborum spiritualium, qui dulciores & saporosiores multò sunt cibus carnis: & opulentissima sanctissimi Altaris Sacramenti Mensa præclarissimis, quos Deus habet, cibus plena cedit tibi in vtilitatem: & in ea inuenies solatium, voluptatem, & saturitatem ineffabilem; & nominatim, quia pignus: ibi accipies, quod sis peruenturus ad latissimam Empyreï cœli regionem: vbi assidebis mensis Beatorum, & sumes cibum Diuinitatis: ex cuius visione lætitia repleberis & gaudio æterno. Ne itaque animum despondeas, Sacerdos, si fortè lapsus es in angustum carnalitatibus puteum; sed contende festinanter inde exire per pœnitentiam: Deus enim suam tibi porriget manum, & ex istis angustijs ac periculis te liberabit.

Desere statim perditionis viam, quam tenes: quæ lata valde est, & angusta: lata in suis initijs, pro carne delictijs addicta: per quam propterea multi magna cum voluptate ambulant: sed est tamen spiritui angusta, grauius enim cruciatur peccatis eius, quia exitus habet infelices. Ingre-

dere viam castitatis, & Christianæ perfectionis: quæ angusta etiam est, & lata, quamvis modo contrario. Est enim in principio angusta, propter crucem & carnis mortificationem: est tamen latissima spiritui, propter pacem & gaudiū, quod eā tenentibus largitur Deus. Conijce oculos in mensas, quas tibi Deus præparat in hac & in futura vita: & cum quotidie alsidere possis Sanctissimi Sacramenti mensæ cū cœlesti Principe, studeas ita viuere, vt eius dulcedinem delibes: & mox desipiet tibi, quod hæctenus valde te delectabat: nam gustata spiritus suauitate, statim desipit omnis caro.

CAPVT XII.

OBEDIENTIA AC DILIGENTIA SACERDOTVM IN sciendis & implendis omnibus, quæ ad eorum Ministeria spectant, & quantum adferat detrimentum, obiter & negligenter eadem peragere.

TERTIVM CONSILIVM PERFECTIONIS, in qua eminere debent Sacerdotes, est obedientia suis Episcopis siue Prælati, omnibus decretis, & Ecclesiæ Canonibus exhibenda in iis, quæ ad ipsorum personas, officia, & ministeria spectant: in administratione scilicet Sacramentorum; in Missæ celebratione; in horis Canonici legendis; & in cæteris rebus, quæ pertinent ad honestatem, expensas, & occupationes: quarum fecimus mentionem. Omnes enim tenentur scire leges, & ordinationes ad se pertinentes; easq; magna perfectione exequi: earum enim omnium rationem reddituri sunt in die iudicij. Cogitent dici sibi à Deo Domino nostro illud Deuteronomij: a *Audi Israël ceremonias atq; iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris hodie: discite ea, & opere complete.* Ne scilicet explere illa negligas propter ignorantiam, aut obliuionem, aut negligentiam, aut malitiam. Indignus enim Sacerdotio censetur, qui, quæ sui sunt officij ignorat; aut dedignatur explere sicut debet. Ideoque dignus est, cui Dominus dicat: b *Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi:* quia scilicet non dedisti operam, vt scires quæ tui essent officij, ego non feram amplius, vt illo fungaris. Quemadmodum euenit filiis Heli, de quibus ait Scriptura: *quod essent filii Belial, nescientes Dominum, neque officium Sacerdotum ad populum:* ideoque non custodiebāt leges, & ceremonias circa sacrificia præscriptas. Ac propterea eos appellat filios Belial, hoc est sine iugo. Sacerdotes enim non agnoscetes Deum, neque sui officij obligationes adimplentes: censentur absque iugo viuere. quia solo suo arbitratu vitam ducunt; & potius videntur Sacerdotes Bel, quod est idolum quoddam, & falsus Deus; quia carent perfectione & vita Sacerdotij, præferentes tantū figuram eius extetnā. At veri Dei Sacerdotes, quorū vita concordat cū sua

I
a Deut. 5.2

b Osee 4.6.

1. Reg. 2. 12.